II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) Nr. 248/2010

af 24. marts 2010

om ændring af forordning (EF) nr. 1484/95 om gennemførelsesbestemmelser til ordningen for tillægsimporttold og om fastsættelse af repræsentative priser for fjerkrækød og æg samt ægalbumin og forordning (EF) nr. 504/2007 om gennemførelsesbestemmelser for ordningen med tillægsimporttold for mælk og mejeriprodukter

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ([1]), særlig artikel 143, litra b), sammenholdt med artikel 4,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 614/2009 af 7. juli 2009 om den fælles handelsordning for ægalbumin og mælkealbumin ([2]), særlig artikel 3, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ifølge artikel 3, stk. 3, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1484/95 ([3]) og artikel 4, stk. 3, i Kommissionens forordning (EF) nr. 504/2007 ([4]) skal importøren, når en sendings cif-importpris er højere end den gældende repræsentative pris, stille en sikkerhed som nævnt i artikel 248, stk. 1, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks ([5]) svarende til den tillægstold, vedkommende skulle have betalt, hvis beregningen af den var blevet foretaget på grundlag af den repræsentative pris for det pågældende produkt.

(2) I tilsvarende tilfælde skal importøren i henhold til artikel 38, stk. 3, i Kommissionens forordning (EF) nr. 951/2006 af 30. juni 2006 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 318/2006, for så vidt angår handel med tredjelande inden for sukkersektoren ([6]), stille en sikkerhed, jf. artikel 248, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2454/93, svarende til forskellen mellem tillægsimporttolden beregnet på grundlag af den repræsentative pris for det pågældende produkt og tillægsimporttolden beregnet på grundlag af cif-importprisen for den pågældende sending.

(3) For at harmonisere beregningsmetoderne i de forskellige sektorer bør metoden i artikel 3, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1484/95 og artikel 4, stk. 3, i forordning (EF) nr. 504/2007 rettes ind efter metoden i artikel 38, stk. 3, i forordning (EF) nr. 951/2006.

(4) I artikel 3, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1484/95 og artikel 4, stk. 4, i forordning (EF) nr. 504/2007 fastsættes den frist, importøren har til at bevise, at sendingen er blevet afsat på betingelser, der bekræfter cif-importprisens rigtighed. I praksis har det vist sig, at proceduren for import og salg af produkter i henhold til ordningen er blevet meget mere opdelt. Hvor der førhen normalt kun var en erhvervsdrivende, der tog sig af opkøb i tredjelandet, overgang til fri omsætning og salg i EU, er der i dag flere erhvervsdrivende involveret i de forskellige forløb, hvilket ofte gør det umuligt at overholde disse frister. Fristerne bør derfor forlænges.

(5) Forordning (EF) nr. 1484/95 og (EF) nr. 504/2007 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

(6) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for den Fælles Markedsordning for Landbrugsprodukter —

([1]) EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.
([2]) EUT L 181 af 14.7.2009, s. 8.
([3]) EFT L 145 af 29.6.1995, s. 47.
([4]) EUT L 119 af 9.5.2007, s. 7.
([5]) EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1.
([6]) EUT L 178 af 1.7.2006, s. 24.

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Artikel 3, stk. 3 og 4, i forordning (EF) nr. 1484/95 affattes således:

»3. I det i stk. 2 omhandlede tilfælde stiller importøren en sikkerhed, jf. artikel 248, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2454/93, svarende til forskellen mellem tillægsimporttolden beregnet på grundlag af den repræsentative pris for det pågældende produkt og tillægsimporttolden beregnet på grundlag af cif-importprisen for den pågældende sending.

4. Importøren har en frist på to måneder regnet fra salget af de pågældende produkter, dog højst ni måneder fra antagelsen af angivelsen til overgang til fri omsætning, til at bevise, at sendingen er blevet afsat på betingelser, der bekræfter rigtigheden af de priser, som er nævnt i stk. 2. Overholdes en af ovennævnte frister ikke, fortabes sikkerhedsstillelsen. Myndighederne kan dog forlænge fristen på ni måneder med højst tre måneder efter behørigt begrundet anmodning fra importøren.

Sikkerhedsstillelsen frigives, hvis der over for toldmyndighederne føres fyldestgørende bevis for, på hvilke betingelser afsætningen har fundet sted. I modsat fald fortabes sikkerhedsstillelsen som betaling for tillægstolden.«

Artikel 2

Artikel 4, stk. 3 og 4, i forordning (EF) nr. 504/2007 affattes således:

»3. I det i stk. 2 omhandlede tilfælde stiller importøren en sikkerhed, jf. artikel 248, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2454/93 (*), svarende til forskellen mellem tillægsimporttolden beregnet på grundlag af den repræsentative pris for det pågældende produkt og tillægsimporttolden beregnet på grundlag af cif-importprisen for den pågældende sending.

4. Importøren har en frist på to måneder regnet fra salget af de pågældende produkter, dog højst ni måneder fra antagelsen af angivelsen til overgang til fri omsætning, til at bevise, at sendingen er blevet afsat på betingelser, der bekræfter rigtigheden af de priser, som er nævnt i stk. 2. Overholdes en af ovennævnte frister ikke, fortabes sikkerhedsstillelsen. Myndighederne kan dog forlænge fristen på ni måneder med højst tre måneder efter behørigt begrundet anmodning fra importøren.

Sikkerhedsstillelsen frigives, hvis der over for toldmyndighederne føres fyldestgørende bevis for, på hvilke betingelser afsætningen har fundet sted. I modsat fald fortabes sikkerhedsstillelsen som betaling for tillægstolden.

(*) EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1.«

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. maj 2010.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. marts 2010.

På Kommissionens vegne
José Manuel BARROSO
Formand